

К а р а н д и л а,
(юли, 2009 г.)

Мото:

Влез в свободата

Драматизация: пастор Митко ДИМИТРОВ

Горителните змии (На сцената Моисей, Аарон, Мариам, група –
лежи мъж, жена го успокоява, бърше му челото.)

БОЛНИЯТ МЪЖ (Към жената.)
Прощавай, не мога вече да те видя.
Змията сякаш ми изпи очите –
умът ми само зъбите ѝ съзерцава.
Сякаш огън вдишвам –
ц е л у н и ме за разхлада...
и з а с б о г о м!

ЖЕНАТА (Към мъжа.)
С б о г о м,
Грешката ми беше, че обичах теб
н а д... Б о г!
А сега не мога вече да се радвам –
за мене слънцето залязва,
к а к т о и з а т е б!
Твоята горителна змия и мен ухапа
по душата.

МЪЖЪТ
Жено, п ъ р в о в я р а т а умира –
сякаш н я к а к в а змия по шията я хапе.
Моля те, пази сърцата н а д е ц а т а –
и от мен една къдрица запази за тях!

ЖЕНАТА (Плаче, бърше сълзите си.)
Две къдрици ще приготвя – двете са за тях.
За мене ц я л а т а останала коса... (Вади ножица, реже.)

ПЪРВОТО ДЕТЕ (Момче. Искри от радост, подскача, креши.)
Т а т е...

ЖЕНАТА (Тръгва да търси нещо за мъжа си. Пропищява. Вика.)

Май съм стъпила на трън – ужас, като зъбобол. (Пищи.)
В и д я х една о п а ш к а, гъвкава като език...
Мъжо, т в о я т а з м и я...
с я к а ш с к о п и е п е т а т а м и п р о б о д е! (Става. Накуцва.)

ВТОРОТО ДЕТЕ (Момиче. Свидетел, скоро е дошло. Пламти от радост.)
Тате, тате... (Никой не му обръща внимание. А подскача..)

МЪЖЪТ
Деца, м л ъ к н е т е – м а й к а ви умира!
Вашите игри ще продължат без нас...

ЖЕНАТА
Деца, утре вие пак ще видите д ъ г а т а –
а за нас е само днес ... т ъ г а т а.

ДВЕТЕ ДЕЦА (Заедно викат щастливо.)
Т а т е, м а м о, н я м а да умрете!
Днес чичо Моисей
издигна – там, на хълма, –
на върлина от дърво една змия от мед!
И каза... (Вместо разказ, запис... на Бог)

БОГ
Всеки ухапан, като погледне на нея,
щ е о с т а н е ж и в!

БАЩАТА (На себе си.)
Кой ли проговори в този кобен час!

БАЩАТА (Към децата.)
Дечица, издъхвам вече –
моего неверие отрече дългия ми път!

МАЙКАТА
Късно е да търсим помощ –
за нас залезе Божията мощ.

ДЕЦАТА (Почти през плач.)
Молим ви се, с а м о погледнете! (Момичето повдига главата на бащата. Момчето –
на майката. Чудото става... Здравите опипват ухапаните места и правят жестове на радост.
Прегръщат се с децата и помежду си.)

БАЩАТА
Само с миглата погледах – изцелях!

МАЙКАТА
Сякаш медната змия погледна мен!

БАЩАТА И МАЙКАТА

Хайде да помагаме на д р у г и п о л у м ъ р т в и,
за да срещнат поглед с медната змия! (Влиза неочаквано Моисей.)

МОИСЕЙ

Медната змия е любовта на Бог,

слязла между вас във образа на смърт!

За да те спаси з м и я, трябва да повярваш! (Леко им обръща гръб и се кани да тръгва...)

Сега, елате с мен ... и...

Влезте в свободата!